

עיתו. היא גם מצאה חן והדבר שנשא חן במיוחד היה דווקא התום הנסוך על פניה. היא גילמה נערה מדרנית, המקבלת על עצמה את הדין ומסירת את גופה לכל דוכי פין, אבל לא מתוך פרצות, לא בצורה וואמפית כמו תורה בארה או — יותר מאוחר — בתאוצה של פרנסאוו וויזיאן רומאנס, אלא בחן נעורים. בתקופה אחרת היתה פרנסאוו סמל העלומים הוכים. היום היא סמל העלומים המטופנים.

בביתה הקטן בפבר פריסאי גרה פרנסאוו לבדה. היא רוקה, אך מחבבת את הבילוי בחברת גברים נאים. לעתים קרובות היא נראית בתיאטרון ובאופרה. בלוחית שחקן קולנוע צעיר זה או אחר. היא מחבבת ספורט, בעיקר שחייה ופרטת על הפסנתר. "בבוקשי", היא מוסיפה. מכיוון שהיא מאי מינה באמונות תפלות היא מעדיפה את המספר 7 והצבע החביב עליה הוא האדום. הסופרים האהובים עליה הם קולט ואנדרה מורואה, בעוד שהמוסיקה של שופן היא בעיניה "חלום". צלב זהב, תלוי בשרשרת זהב, משמש לה קמיע בלתי-פירוי. "ביום

פרנסאוו ארנול ב"תאונות היצירים" לחנן הקהל — הכל

שאבד אותו, הסבירה, "שוב לא יהיה לי מזל..."

היבול הנאה. עשרים שרט בשש שנים — זה יכול נאה, גם לכוכב שלא נדרש לשחק מאד, בעיקר להיות מפתח. פרנסאוו ארנול, בת 25, יודעת היטב את המלאכה.

ישראל

הפרסים

"בקרוב יחלקו פרס לפי ספר הטל פונים, אמר ש"י עגנון לעתונאי. הוא דיבר על הפרסים הספרותיים שמספרם עולה על מספר הסופרים העכרים. עתה בא ה' קולנוע הישראלי, נתקנא בחברתו הקשישה ממנו, החליט להעניק אף הוא פרסים רבים ככל האפשר. התוצאה: כמעט כל מי שה' פיק סרט בישראל בשנה האחרונה ובה פרס בפסטיבאל חיפה. הוכחה הבולט ב' יותר: נתן גרוס, במאי קרן, מרכיב משי קפים, ר"קול ובעל המבט הפוליטי וה' עברית הנאה, במאי-קבע במעבדות גבע שהכין בשביל ההסתדרות סידרה ארוכה של סרטים, הפעם קיבל את הפרס עבור סרט עובדתי שביים בשביל חיל האוויר: 'הדרך לשחקים'.

המסכריים מחומשות הלהב

המציגים בישראל כוללים: מפיצי סרטים ובעלי בתי קולנוע. אלה ואלה מאוגדים ב' אגודות משלהם, מנסים ליצור מעגלים סגורים, להקשות על גורמים חדשים את החרי רה לתחומיהם. לעתים קרובות מתגלעים ביניהם חיכוכים, אבל בדבר אחד יש ביניהם דמיון רב: אלה כאלה מטרה אחת לפנייהם: לסחוט מן הקהל כמה שאפשר יותר כסף תמורת כמה שאפשר פחות כסף.

"אנו אנשי עסק." מכריזים הם תמיד. איש

אינו קובל על כך. עסק הוא עסק. אבל עסק אינו חייב להיות מזוהה. הוכחה נוספת לחוסר המצפון, להתעלמות המוחלטת מרצונו של הנותן לחם לפיה העלויות הקולנועיות: מן הסרט נכששה בעלה חמש רגלים קוצצו כ-8 דקות. הסיבה: ל' דעת המציגים, הסרט ארוך מדי.

סרטים

הנוער לאן

ארבעה נערים ונערה אחת, כולם בני שבע עשרה מחליטים לנטוש את בתיהם בצרפת של היום (אוי ליתר דיוק — את' מול, 1950) לצאת אל המרחבים הגדולים, להגיע לאיי האוקיינוס השקט, הרחק ממל' חמת קוריאא וצרותיה של אירופה. לשם כך דרוש להם כסף, ומאחר שהם נערים פק' חים (מי אינו פיקה בימים טרופים אלה?) הם מתכננים פריצה. אסון: שומר הבית אליו הם חודרים נורה. הכנופיה אכולה עתה תככים ודניאל אפשטיין, הנער היהודי ניצול השואה, נופל קרבן.

במשפט ישאל כל אחד מן ההורים את עצמו מה חלקן בטראגדיה. אמו של ד'אן תתמה אם לא פינתה את ילדה יתר על המידה הטובה. אם שגיה תשקול בנפשה אם לא ניסתה להשתלט על בנה. שלישית — אם לא הוניה את בנה, הלכה אל מאהבים. אחד האבות יתמה, אם לא נטרפה עיני עדיין בינתו, אם שנאתו העיוורת ליהודים לא גרמה לו לבנו שיטביע את דניאל אפי' שטיין באמבט. ואב אחר, אם לא נתן חרות גדולה מדי לבנו, לימד אותה סיסמאות נבובות במקום תורת-חיים פשוטה ושי' מושיה.

התחנה וסיום בבית-משפט. סיפור מעשה לא קליל זה, רצוף היסטמאות, מוגש בידיו הטובות והאמונות של אנדרה (משפט צדק) קאייאט, הופך לאחד הסרטים המרת' קים והחשובים שנראו זה זמן רב. למרות שקאייאט מאריך פה ושם בתיאורי, למרות משקלו הכבד מדי של הסרט, הריהו מעניין ומשך מתחילתו ועד סופו.

ככל סרטיו של קאייאט, מתחיל ומסתיים גם הסרט לפני המבוי בבית-המשפט. קאייאט, עורר-דין שהפך במאי קול' נוע, יודע היכן טמונות העלילות המשובחות לחמונות הטובות. אולם בעוד שהוא מגיש את עלילותיו כעורך דין מוצלח, הוא בהחלט במאי בכל הנוגע למשחק. מעולם לא נרא' על הבד בסרט אחד כל כך הרבה צעיר, מתפקדים קשים ומסובכים, מפגינים משחק כה משובח. השואה קלה עם עבודתם של אלה בסרטים אחרים תביא אל המסקנה: לקאייאט ידי זהב.

בחק הטבע

וואלט דיסני התעשר הודות למיקי, ה' עכבר המצויר. אולם הוא אורב גם חיות. הקדיש להן סידרה ארוכה של סרטי-טבע שאחד מהם מוגש יחד עם פילטר פן. ארץ הדובים מתאר בסידרה של תמונות מרהיבות שצולמו תוך סבלנות ועמל רב בחיק הטבע, את חיי החיות השעירות והמענינות.

כרגיל בסרטי הטבע של דיסני, העריכה והליון המוסיקאלי משעשעים מאד. משוחים להם אופי של סרט בידור שלימוד בצידו המציגים קיצוץ כמה וכמה תמונות ב' סרט. מן הראוי שיקצו את ידיהם על כך.

בקצרה

הצפון מונציה. ריצ'ארד טוד ב' תפקיד של בלש פרטי הנוסע לונציה לגלות רוצח. הרוצח נופל מראש מגדל פעמוני. ס'מרקו ארצה וטוד מאותו מקום לזרועות אווה בארטוק.

המשפט. עלילת הדם ההונגרית של טיטראסלה בסרט אוסטרי דובר גרמנית.

מנדי. סרט חצי עובדתי אנגלי על ילדים אילמים. מנדי מילר, המופיע בתפקיד ה' מרכזי היא ילדה בת שמונה — אילמת.

האורז המר. סילבאנה מנגנו בשדות האירו. גופות של נשים הרבה וכמה גויות.

מלכות הפלדה. בנקאי (גיוון) קוטן) מסתבך במעילה ונכלא בקופה ש' פלדה.

ואם ירננו הבריות. סאטירה מאת יוסף (וילוס קיט) מנקיבין על מק' צוע הרפואה.

עלילת פילטר פן. סרטו המצויר החדש של דיסני. על אודות ילדים המטיילים בארץ האגדה.

הנדים ששלח לי את השוקולד-משייץ: חתן לך יידי אלמוני. שמעתי שהשר' קולד היה טעים מאד. אני כמוכן לא טעמ' תי ממנו. יידיי הטובים במערכת דאגו לכלותו עוד בטרם אבוא. הם חששו שהיא מורעל, מבין אתה — חוש הקר' בה ניגע ללב בימים טרופים אלה, — האין זאת? על כל פנים, תודה.

העניינים ושוקולד

צ'יר בן 27, (925/650) פלמחניק לשעבר, חש את עצמו בדרך בשווייץ. שם הוא נמצא כעת. את נענועיו ארצה הוא מוכן להביע בככת לנערה ישראלית בתוספת דעות על ספרות מודרנית, קולנוע ותיאטרון. את הנע' רות המבטחות להתכתב אתו עלי להותיר — הוא שולח שוקולד.

בוז להבדל הקטן

ל' (925/651). שהיא נערה בת 20, אין מני בלות מיוחדות לבני זה העתיד לכתוב אליה. הוא יכול להיות בחור או בחורה. משום שהיא סבורה כי כדי להתכתב עם מישהו על פולטיקה, מין פסיכולוגיה ועוד — אין מינו של הכותב משום. מה שכן משנה הוא נילוף/ה — 25 והשכלה תיכונית.

ספורט, תיאטרון, קולנוע

ת'אייבוי. בן 24 (925/652) וצבר, רוצה היה להתכתב עם נערה בת 20—15 על ספורט, תיאטרון וקולנוע.

לא דעשן ולא

(925/653) אומר על עצמו שהוא בעל יומה, מארגן חוג לחברה וליכון בעיות. אל' החנו שלו הוא מוכן לצרף רק צעירים ו' צעירות (בין 17 ל-30). אומר (הוא) בעלי השכלה תיכונית, חובבי מוסיקה קלאסית, וישנאי שישון. מקונו ושאלון לחברה מיס' תורת זו, הוא מוכן לשלוח לכל הפונה.

ומבקש שישלחו 200 פרי' לכיסוי ההוצאות. מעוניין מישהו?

דרך אגב איננו

עול הימים בן ה-17 (925/634) שאני מציגה בפניכן, נערות, אומר שיש ברצונו להתכתב עם נערה בול' 16—15, כתנאי שתסכים לה' כרו איושית, ברבות הימים, אין הוא מוצא לנחוץ להוסיף כל פרטים אחרים אודות עצמו, מציון, רק דרך אגב ולא בכונה, שהוא בעל אופנוע, אותו הוא מוכן להקדיש ל' טיולים.

אמריקאית במכתבים

אמריקאית בת 30 (925/655) סבורה כי בני חברת האמריקאים הם משעממים למדי. ה' תה רוצה, לכן, להתכתב עם אדם כבן 34 — על כל נושא שיעלה בדעתו. רציו כי פפת ההתכתבות תהיה אנגלית, אולם היא מוכנה לקרוא גם אידיש, צרפתית ואפילו ספרדית.

ארבעה וארבעה

אם ישנן ארבע נערות נאות בני' 18—17 האוהבות לשמוח, לטייל, להקשיב למוסיקה קלה וסמס לשוחח (בעצם, וכי ישנן נערות שאינן אוהבות לשוחח?) מחכים להן, בעברו השני של המכתב, ארבעה צעירים בני' 22 (925/656).

תקיפה, פקחית וגבוהה

(925/657) נראית לי ממכתבה כנערה תקי' פה, פקחית ומשכילה. היא בת 19, חיפנית משרתת עתה כצה"ל, ומתכוונת לבחינות מילואים למורים. היא מתעניינת בספרות, מוסיקה קלה ופחות קלה, ואוהבת מאד לשי' חות. אם פרט כציון הגובה מעניין מישהו, הריהי מוצאת לנכון להעיר שהיא גבוהה קומה.

בני ציונות

קצין צעיר בצי המסחרי (925/658) רוצה להתכתב עם נערה בני' 20—18, בשום פנים לא בת עיר. מדוע? משום שהוא בחור שקט ורציני, שונא את המוניות ורעש העיר. הוא בעל השכלה תיכונית, ומוכן להשיב על כל נושא שיובע במכתב, רק לא על פולטיקה, וציונות.

עד כל הפונים אזי בכך עניין שהוא, לצרף חמש מאות פרטים בכורים.

סו א'גרות של מפעל הפיס תשבץ 925

		7	6	5		4	3	2	1
11			10	9				8	
	17			16		15	14		13
		21				20	19		18
			25		24		23		22
				28			27		26
31				30					29
	36		35		34		33		32
		41		40		39		38	37
	45		44			43			42
			48		47		46		
				50					49

מאוזן: 1. שמו הפרטי של השופט הלוי; 5. בטרריה, ב' עברית; 8. גיבור הפלמ"ח; 10. עור לה מים המלח; 12. חוטם; 14. המסכ"ל האמריקאי; 17. אר' רח חשוב שביקר ל' אחרונה בארץ; 18. רמת פיקוד; 20. "אני כאן"; 21. עץ נגבי; 22. שם חיבה לצ'רציל; 24. מיקר אומנויות; 26. בעל מלאכה קר; 28. אשרת כניסה; 29. איש המשכיר את חרבו; 30. חודש חורפי; 33. גאית במיוחד לסילבנה (ה) אורז המר; מנגאנו; 35. אבי מדינת ה' הודים; 37. חוש ה' קשור בפה; 39. קולנוע ת'אייבוי; 41. שוק, בעברית; 42. משכן האהבה והדם; 43. חודשי הקיץ החמים; 45. גיל החופה; 46. "מספיק ו' בשלטין מפא"י"; 47. צמד; 49. אראל; 50. ריכוז מים טבעי.

ללא גייסות; 34. צבע התקעה; 36. סטיק; 38. ענן; 40. מושל הודי; 43. בית-חרישת לתמרוקים; 44. קץ החיים; 46. עני; 48. מלת ההכללה.

עשר אגרות מפעל הפיס לפותרי תשבץ "העולם הזה" 925

נעמי אידלשטיין, רעננה, רחוב בראילן; הדסה בן-יעקב, עין חרוד, שכנת עוורים; א. בראבן, ירושלים, ת. ד. 325; בני זוסמן, חיפה, שושנת הכרמל 30; לאה לור, כפר אתא, המייסדים 4; חיים מור מן, טבריה, שיכון החתיקים 60 ב'; משה מסינגר, תל-אביב, דואר נע עמק הירדן; מרים סופר, מעברת נכים, דורית, דואר נע הגלב; יונה רפאל, פתח-תקוה, בלפור 14; גיורא שולמן, תל-אביב, מגידו 11.